

ΥΕΝΙΦΥΖΕΝ 30 / 10 / 86¹

Ελληνοαπρωι ποιηζι.

ΑΣ 2.22

Μια ποιητρια γνωστη σε ζινη χωρη,
αγνωστη στην Βορεια Κυπρο: Ελλα Παουιδου

Η Ελλα Παουιδου γεννηθηκε στο χωριο
Βασα Κοιτανια το 1940. Σιδωθηκε το Δυτικο
και Γυμνασιο στη Λερω. Ήλθε στην Ελλαδα
και Βουλγαρια όπου σπουδασε ~~και~~ συγμελροδω
ακαδηματικη προσοζη.

Το ενδιαφερον της για την ποημα αρχισε
απο τα παιδια της χρονια, το πρικο
της ηρθε δημοσιωζησε το 1964 στην
Λωκωσια, ακογουδωσαν αλλη μεδοση 1967,
το 1971, 1977 στην Ελλαδα και 1979 στην
Λωκωσια. Το τελευτωιο της βιβλιο μεδοθηκε
το 1984 στην Αθυνα με τιτλο "Ορη" και
ηταν δημοφιλη. Επιλοσ απο τα ποιημα της
ηρθε ενα γρανη περικοσ πιντε πεφορα-
φυταρε και παιδιμα βιβλια της περικοδο
1979-81, ~~και~~ που μεδοθηκαν στην Αθυνα,
Λωκωσια, Βουκουρητι, Σοφια και Γρεγα
Το ονομα της περικοδοβανη σε ανδοφογια
~~1978 στην Βουλγαρια~~ και σε ανδοφογια
Κυπριακη ποιηση Ελληνοαπρωι και
Τουρωαπρωι που μεδοθηκε στην Λωκωσια
Μεταφρασε Βουλγαρικη ποημα σε
Ελληνικη, στις μεταφρασε σε ανδοφογια
μεβανονη και ηρθε τον Χριστο-Μηοικη.

Τα έργα μας είναι γνωστά στην Ευρώπη
ενεργά μεταφράσθηκαν σε ξένες γλώσσες με
η ίδια σφαιρική σε πολλές ~~και~~ διόδους
συνδηύσει)

Τα έργα μας είναι άριστα και επιδρούν στον
αναγνώστη. Σ' αυτό φαίνεται έντονα η επιδραση
των θαύμας παράδοσης και των κοινωτικών
γεγονότων της κυπριακής πραγματικότητας.
Προσπαθού συχνά με την απόδοσή και
την ροή των στίχων.

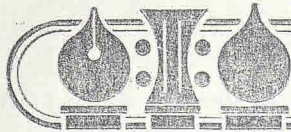
Στην ~~Ελλάδα~~^{Νοτιά} Κύπρο δεν είναι γνωστή μόνο σαν
μια παραξιατική καθαρεύουσα αλλά σαν
αγωνιστική των δικαιωμάτων μας γυναίκα
και αγωνιστική ως λειτουργός

Πρώτη η Ελένη Παριουρίδου μεταφράσει
ποιήματε Τουρκοποιητών σε ελληνική με
έγραψε άρθρα για την Τουρκοποιητική
ποίηση στον τόπο της Ελληνοποιητικής
κοινότητας. Το 1979 μεταφράσθηκαν έργα της
σε Τουρκία, μαζί με έργα άλλων κυπριακών
ποιητών. Το 1984 σε περιοδικό της Κων/πόλης
~~γράφονται~~ έγινε παρουσίαση των έργων της
στο Τουρκικό κοινό. Τα έργα της που
μεταφράσθηκαν στην Τουρκία δυστυχώς δεν
επράσαν στην Τουρκοποιητική κοινότητα. Στην
Τουρκία σε μερικές γλωσσολογικές γίνονται
αναφορές για το έργο της. Σίμωρα γίνεται
προσπάθεια για μεταφράση ~~τα~~ έργων
ναδιότρων και σίγαροναν ~~χαρακτηριστικά~~ Ελλη-
νοποιητών δημοτικών. Θα σιτηχισουμε αργά
την προσπάθεια γιατί ~~πρόκειται~~ ~~για~~ Τουρκο-
ποιητική ποίηση έχω ήδη και στην
Τουρκία και στην Ελληνοποιητική ποίηση

Όταν το 1974-78 υπήρχα το πρό: Αθανάσιος
 Νεφέλι "σπαρτών", δω υπήρχα ού συν εγγυησώμενη
 κή κοινόκτητη διαμονή υπήρχα ~~12700~~ ιδίο
 ανώτα, ~~2770~~ το είχε προαίτηση. Όπως
 Ελένη Παλιονίδου δω γυναικά τινός για με
 Τουρκοκυπριακή νομα ~~έφυ~~ σε μια οφείδα
 μας: "δω έχω αμφοβόδια ότι και οι Τουρκο-
 κώποιοι γράφουν παρὰλληλο με τους Ελληνο-
 κώποιοι για με σίφους για του άνδρω".

3 / 11 / 86. ΥΕΝΙΔÜZEN

Οφείδα με Ε. Παλιονίδου ίθου μαφι
 το 1977 συν Σοφία.



ΓΡΑΜΜΑΤΑ Κ ΤΕΧ

ΔΥΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΕΣΙΕ ΓΙΑΣΙΝ

Ο πατέρας μου

Σήμερα ζωγράφισα τον πατέρα μου
Μά δεν του έμοιαζε η εικόνα.
Ζωγράφισα ύστερα το βιολί του
και πάλι δεν του έμοιαζε.
Μετά ζωγράφισα το τσιγάρο του
πάλιν δεν ήταν ο πατέρας.
Τότε ζωγράφισα πλάι στον πατέρα μου τη μάνα μου
Ο πατέρας μου έσπυρε και φίλησε τη μάνα μου
κι' άντηχσε το βιολί του
κι' έπεσε ή στάχτη απ' το τσιγάρο του.

Τί είπε ο Νάρκισσος στον πατέρα του

Τά παιδιά αγαπούν τον πατέρα τους.
Οι πατέρες αγαπούν τά παιδιά.
Πατερούλη, άμορφα που τραγουδάς.
Σάν είμαι στην τάξη άκούω τή φωνή σου.
Άφαιρούμαι, σιέφτομαι,
θυμώνει ο δάσκαλός μου.
Κι' έγω τού λέω, «δάσκαλε,
ο πατερούλης τραγουδά.
* Αν τόν πάει το βόλι
τί κάνουμε έμεις χωρίς πατέρα».
« Σάν γίνει πόλεμος, πατέρα
νά χουφτείς κάτω από το κρεβάτι».

Μετάφραση: ΕΛΛΗΣ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

Αΰριο πρώτη παράσταση μέ «Τράμ το Τελευταίο»

ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΘΕΑΤΡΟ,
ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Με την ευκαιρία της καθόδου του 'Ελευθέρου Θεάτρου 'Αθηνών για σειρά παραστάσεων, στην Κύπρο, δόθηκε χθές δημοσιογραφική διάσκεψη, στη διάρκεια της οποίας τρία από τά στελέχη του θεάτρου, οι Κώστας 'Αρσόγλου, Πήλιος Λύρας και Άλνα Παπαγιωταπούλου μίλησαν για τή δουλειά της ομάδας και για τό συγκεκριμένο έργο που θα παρουσιασούν στην Κύπρο, δηλ. την επιθεώρηση «Το Τράμ το τελευταίο».

Όπως αναφέρθηκε στη διάσκεψη, τό 'Ελεύθερο Θεάτρο είναι θέσος δημοτική δουλειά που σέκοδοει να παρουσιάζει έργα ποιητικής και όχι κερδοσκοπική επιχείρηση. Χαρακτηριστικό είναι τό γεγονός πως παρά τήν μεγάλη επιτυχία πολλών έργων του 'Ελευθέρου Θεάτρου οι καλύτερες που τό στελεχώνουν δεν αποκτούν από τή λειτουργία του αλλά από άλλες δουλειές.

Σημειώνεται επίσης ότι λόγω

της μακράς και βασανιστικής διαδικασίας που απαιτείται για τήν παρουσίαση μιας παράστασης, που να είναι προϊόν δημοτικής δουλειάς (μια τέτια διαδικασία διαρκεί μέχρι 7 μήνες), ο θέσος δεν καταφερε να έχει ένα μόνιμο στέκι, αλλά εμφανίζεται σε διάφορες αίθουσες. Ένα τέτιο προϊόν δημοτικής δουλειάς όλων των μελών του θεάτρου είναι και ή επιθεώρηση «Το Τράμ το τελευταίο», που θα δοίμε στη Λευκωσία. Στην επιθεώρηση αυτή, που γεννήθηκε όταν άρχισε ή μόδα του «ρετρο» στον έλληικό χώρο, χρησιμοποιείται επίσης τό «ρετρο», όχι όμως με σκοπό τήν εξιδανίκευση του παρελθόντος μέσα από συγκινησιακές μνημες, αλλά τής συγκεκριμένης εποχής, του περιεχομένου και των ανθρώπων της. που στην περίπτωση του «Τράμ» είναι ή μεταπολεμική Ελλάδα.

Α. Σ.

"Εληξε τό Φεστιβάλ Θρακική ΕΝΙΑ ΒΡΑΒΕ

Οι κριτικοί διαφώνησαν και

Η ταινία του Νίκου Κούνδουρου «1922» υπήρξε ή μεγαλύτερος ενοούμενος τής κριτικής επιτροπής του φετινού Φεστιβάλ 'Ελληικού Κινηματογράφου, αφού απέσπασε 8 μεγάλα και μικρά βραβεία (συν ένα από τά βραβεία Βελλόη). Αντίθετα οι κριτικοί του κινηματογράφου άγνώρισαν τό «1922» και μοίρασαν τά δικά τους βραβεία σε άλλες ταινίες.



Οι περισσότερες ανακοινώσεις των βραβείων άποδοκίμαστηκαν από τό κοινό τής τελευταίας θρακιάς του φεστιβάλ. Παράλληλα, ή επιτροπή των σωματείων διαφωνώντας με τήν κρίση τής επιτροπής, στην οποία αποδίδει πολιτικές προκαταλήψεις, χαρακτήρισε τες ενέργειες τής «έθνικά επιζημιες».

Τά βραβεία τής Κριτικής Επιτροπής είναι τά ακόλουθα:

—Καλύτερης ταινίας μεγάλου μήκους στις ταινίες: «1922» του Νίκου Κούνδουρου, «Οι τεμπέληδες τής εύφορης κοιλάδας» του Νίκου Παπαγιωταπούλου και «Δυσό φεγγάρια τόν Αύγουστο» του Κώστα Φέρρη.

—Καλύτερης σκηνοθεσίας ταινίας μεγάλου μεγέθους: στον Νίκο Κούνδουρο για τήν ταινία του «1922».

—Καλύτερης σκηνοθεσίας ταινίας μεγάλου μήκους πρώτου έργου νέου σκηνοθέτη: Στόν Τάκη Λυκουρέση για τήν ταινία του «Η Χρυσομαλλούσα».

—Καλύτερης έρμηειας άνδρικού ρόλου: Στόν Β. Λάγγο για τήν ταινία «1922».

—Καλύτερης έρμηειας γυναικείου ρόλου: Στήν Έλεονώρα Σταθοπούλου για τήν ταινία «1922».

—Καλύτερης φωτογραφίας: Στό Νίκο Καθουκίδη για τήν ταινία «1922» και στον Άνδρέα Μπελλή για τήν ταινία «Οι τεμπέληδες τής εύφορης κοιλάδας».

—Καλύτερης μουσικής: Στό Χριστόδουλο Χάλαρη για τήν ταινία «Η ήλικία τής θάλασσας», του Τάκη Παπαγιωταπούλου.

—Καλύτερο σενάριο: Στό Γιάννη Σκούρη για τήν ταινία «Δυσό φεγγάρια τόν Αύγουστο».

—Καλύτερης σκηνογραφίας — ένδοματολογίας: Στό Διονύση Φωτόπουλο και στο Μικέ Κοραπιπέρη για τες ταινίες «Ο ήλιος τού θανάτου», «1922», «Οι τεμπέληδες τής εύφορης κοιλάδας» και «Καγκελόπορτα».

—Καλύτερου μοντάζ: Στόν Τάκη Χατζή για τήν ταινία «Ηλιος θανάτου» και στον Γιάννη Τριανταφύλλου για τες ταινίες «Οι τεμπέληδες τής εύφορης κοιλάδας», «Η Χρυσομαλλούσα» και «Η ήλικία τής θάλασσας».

—Καλύτερης ηχολήμιας: Στόν Μίκη Κοσιμάτη για τήν ταινία «Δυσό φεγγάρια τόν Αύγουστο» και στον Άνδρέα Λαζαρίδη για

Οι Όλγα Καρλάτου και σκηνή απ' τούς «Τεμπέληδες τής εύφορης κοιλάδας» του Νίκου Κούνδουρου είναι τά άξιόβραβευτα.

Καλύτερης ταινίας μεγάλου μήκους έξ ίσου στις ταινίες τεμπέληδες τής εύφορης κοιλάδας.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚ

